

INVESTIȚII

Mulțumesc mult. Cu siguranță, consider că aceasta este una din cele mai importante ocazii din viața mea, pentru că mă aflu în marele oraș New York, ca să vorbesc în fața acestor grupuri de oameni, să petrec acest timp pe platformă împreună cu prietenii mei predicatori și să le vorbesc oamenilor de afaceri și femeilor de aici despre Domnul nostru Isus Hristos. Fără îndoială că mulți dintre voi îl cunosc deja după lucrările Sale din dimineața aceasta și se bucură și-L laudă pentru bunătatea și îndurarea Sa.

Mă simt mic în timp ce stau aici, alături de acești vorbitori renumiți, ca să vorbesc la această audiență, pentru că nu sunt un mare orator. De altfel, eu am spus întotdeauna că sunt ca o roată de rezervă. Voi știți că roata de rezervă se folosește când aveți o pană de cauciuc, dar noi nu avem nici o pană de cauciuc aici, ci vrem să lăsăm puțin să se învârtă și roata de rezervă.

Acum câteva minute, în timp ce unul dintre frați a dat acel citat din Scriptură, am stat și am cugetat la subiectul referitor la purtarea roadelor Duhului. Vedeți voi, noi nu putem face roade, ci trebuie să le purtăm. O oaie nu face lână, ci o are și o poartă. Ea este oaie și din cauza aceasta poartă lână. Noi nu putem fi creștini pentru că ne numim creștini sau pentru că facem ceva prin puterea noastră. Ca oaie, tu porți lână, iar ca și creștin, porți roadele unui creștin. Desigur.

Știu că în dimineața aceasta avem un timp limitat pentru mesaj.

Un alt motiv pentru care suntem în perioada aceasta la New York, este convenția care are loc aici. Îmi pare rău că nu am reușit să ajung și la cealaltă convenție. Un frate drag nu a înțeles bine ce voi face și m-a întrebat: „Vei vorbi la convenția de la New York?” Eu locuiesc la Tucson, Arizona, iar el locuiește în Phoenix, Arizona, la o depărtare de o sută douăzeci de mile. Este vorba de fratele Williams. Astfel, i-am răspuns: „Da, voi fi acolo în noiembrie și voi fi bucuros să-i întâlnesc pe frații

Nelson, Sweet și alți prieteni de acolo.” Apoi am aflat că de fapt convenția aceea a avut loc în octombrie, când eu a trebuit să fiu în Alaska, departe de New York.

Sunt bucuros că am avut privilegiul să vin acum aici și să mă întâlnesc cu fratele Vick de la biserica „Rock” și cu alți predicatori din locul acesta. Noi suntem aici, în auditorul Mark, și avem parte de un timp minunat în săptămâna aceasta, fiindcă vedem Împărăția lui Dumnezeu printre noi. În dimineața aceasta, ne-am adunat aici oameni de pe diferite căi ale vieții: oameni de afaceri și femei, metodiști, baptiști, prezbiterieni, catolici și mulți alții.

Aceasta îmi amintește de vremea când lucram la o fermă din Colorado, unde aveam grijă de vite ce aparțineau asociației Hereford. Micuța noastră fermă se afla la capătul râului Troublesome și aveam partea Est Fork și Vest Fork, iar primăvara duceam vitele la păscut în Est Fork, spre pădurea Arapaho care aparținea de această asociație.

În cadrul asociației Hereford erau cuprinși o mulțime de fermieri care creșteau vite din rasa Hereford. Dacă aveai o fermă care putea produce două tone de fân, primeai permisiunea să-ți aduci vita pe pășune, pe toată perioada verii.

Când venea primăvara și duceam vitele la pășune, acolo era un gard de sârmă ghimpată ca să le oprească să meargă pe vreo proprietate privată sau de stat. Fermierul stătea întotdeauna la marginea gardului și urmărea vitele în timp ce mergeau pe pășune. Acolo erau vite de la diferite ferme și treceau printr-o deschizătură sau poartă din acel gard.

Unul dintre fermieri era domnul Grimes. El avea o cireadă de câteva mii de vite numite „Diamond Bar,” dar acolo erau și alte cirezi numite „Turkey Track”, „Lazy K,” și multe altele.

Eu am stat de multe ori acolo, cu piciorul în șă și l-am privit pe fermierul acela în

timp ce urmărea vitele care treceau. Ceea ce m-a mirat este că el nu se uita la însemnul fermei pe care-l purtau vitele. Nu. Toate trebuiau să fie vite din rasa Hereford, altfel nu puteau intra acolo. Astfel, singurul lucru la care se uita și de care era interesat, era o etichetă din urechea vitelor care arăta linia lor de sânge și care trebuia să fie Hereford.

Mă gândesc că la fel se va întâmpla și la marea aliniere din fața intrării în Împărăția lui Dumnezeu. Atunci el nu se va uita dacă te numești metodist, baptist sau prezbiterian, ci va privi la eticheta cu linia ta de sânge. Noi toți va trebui să avem acea etichetă, pentru că El a spus: „*Când voi vedea sângele, voi trece pe lângă tine.*” Oamenii au încercat tot timpul să-i educe pe alții în Isus Hristos și să-i aducă la El prin cuvântări, dar Dumnezeu are o singură cale, iar aceasta este Sângele Lui, din care ne tragem.

Nu demult, o familie trecea prin divorț, iar avocatul le-a spus să-și împartă bunurile înainte de pronunțarea divorțului, pentru că altfel riscau să rămână fără nimic. Acel avocat era un prieten al celor doi. Astfel, cei doi soți s-au dus în camera lor de zi și au început să-și împartă bunurile, certându-se pentru fiecare lucru. După aceea s-au dus în camera următoare și s-au certat din nou și tot așa au făcut în fiecare cameră în care s-au dus. În cele din urmă, au ajuns în podul casei, iar acolo au găsit un cufăr și fiecare s-a repezit să ia câte un lucru din el, zicându-și unul celuilalt: „Acesta este al meu! Nu, acesta este al meu!”

Curând au dat de o grămăjoară de lucruri și amândoi s-au repezit să pună mâna pe câte ceva, iar când au făcut aceasta, și-au prins mâna unul altuia. Sub mâinile lor era o pereche de papucei de bebeluș, care fusese rodul împreunării lor, și pe care Dumnezeu îl luase apoi Acasă. Niciunul nu îi putea revendica, pentru că le aparținea amândouă. Găsiseră ceva ce le aparținea la amândoi. S-au uitat unul la altul și deodată s-au aruncat unul în brațele celuilalt, și pentru că divorțul nu se încheiase încă, au anulat totul pentru că găsiseră ceva ce aveau în comun.

Eu cred că aceasta ar trebui să găsim și noi, pentru că este un lucru pe care îl avem în comun. S-ar putea să nu fim de acord cu metodiștii, baptiștii sau

penticostalii, dar avem Ceva în comun, iar acel Ceva este Isus Hristos. El este Cel pe care-L avem în comun.

Cu puțin timp în urmă, cineva m-a întrebat: „De ce te alături acestor oameni de afaceri, doar ești predicator?”

„Păi sunt și eu un om de afaceri,” am răspuns eu.

„Un om de afaceri?”

„Da, domnule, sunt un om de afaceri.”

„Și în ce fel de afaceri ești implicat?”

„Sigurarea Vieții veșnice.” Așa este.

Eu nu am spus „asigurarea”, ci „sigurarea.” Dacă cineva este interesat de o asemenea poliță, mi-ar face plăcere să discutăm imediat după adunare.

Îmi amintesc că în vremea când eram la școală aveam un prieten apropiat. Am fost prieteni buni, iar el a devenit agent de asigurări. Eu nu am nimic împotriva asigurărilor, dar nu dețin nici un fel de asigurare pământească.

Acest prieten vechi are un frate care este predicator baptist și scrie articole pentru revista „Odaia de sus.” El a venit într-o zi la mine acasă și mi-a zis:

„Ei bine, Billy, sunt încântat să te reîntâlnesc.”

„la loc Wilmer,” i-am zis eu și am început să discutăm, pentru că știam de ce venise. Și eu am un frate care se ocupă de asigurări, dar nu m-au interesat niciodată. La un moment dat, Wilmer mi-a zis:

„Billy, am înțeles că nu ai nici un fel de asigurare, și m-am gândit că poate îți pot oferi o astfel de poliță.”

„Oh, Wilmer, dar eu am deja o poliță care este plătită.”

„Ce fel de poliță ai, Billy?”

„Viața veșnică,” am răspuns eu.

Credeți sau nu, el a spus: „Nu cred că am auzit vreodată de compania aceasta. Unde are sediul?”

„În slavă,” am răspuns eu.

„Oh!”

Și am adăugat:

„Este o siguranță binecuvântată.

Isus este al meu!

Oh, ce gust de glorie divină!

Eu sunt moștenitor al salvării cumpărate de Dumnezeu

Născut în Duhul Său și spălat în sângele Lui.”

„Oh,” a spus el, „sună foarte bine, dar nu te va pune în mormânt.”

„Așa este, dar mă va scoate din el.” Eu nu mă gândesc cum ajung acolo, ci sunt îngrijorat cum să ies afară. Grija mea este să ies afară de acolo și Îi sunt foarte recunoscător Domnului pentru că am această „sigurare” că voi veni afară. El, Cel care a făcut această Poliță prin care toți putem ieși afară, mi-a pus în inimă siguranța că am trecut de la moarte la Viață și știu că într-o zi mă va scoate afară.

Înainte de a ne apropia de Cuvânt, aș vrea să ne plecăm capetele și să vorbim cu Autorul Lui.

Sunt sigur că și inimile voastre sunt plecate în prezența Lui și mă întreb dacă în dimineața aceasta este printre noi cineva care nu are sigurarea învierii ascunsă într-un locaș al inimii, dar dorește să fie amintit în rugăciune? Ridicați mâinile și spuneți, fără să priviți în jur: „Include-mă și pe mine în rugăciune, frate.” Mulțumesc. Domnul să vă binecuvânteze. Sunt ridicate zeci de mâini.

Domnul nostru plin de îndurare, Tată veșnic al Domnului nostru Isus Hristos, care L-ai ridicat din morți în a treia zi după crucificare și ni L-ai prezentat în forma Duhului Sfânt, în care a venit să ne binecuvânteze și să ne învețe lucrurile de care avem nevoie în călătoria noastră pământească. Doamne, privind toate aceste mâini ridicate, ne dăm seama că în dimineața aceasta avem o mare nevoie. Dumnezeule, Te rog să nu lași pe niciunul dintre acești oameni să plece de aici fără această mare sigurare, ci îngăduie ca păcatele lor să fie puse sub sânge și să fie

născuți din nou și pecetluiți de către Duhul Sfânt în Împărăția Ta. Înfăptuiește aceasta, Tată.

Binecuvântează-ne în timp ce ascultăm Cuvântul Tău, fiindcă știm că Cuvântul Tău este Adevărul și că nu este nici un alt adevăr afară de El. Îngăduie ca acest Cuvânt să devină realitate pentru noi, fiindcă este scris: „*La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu... și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi.*”

El este Același ieri, azi și în veci.”

El ne-a spus că și noi vom face lucrările pe care le-a făcut El, pentru că Viața Lui este în noi. Tată, Te rugăm să ne clarifici totul în dimineața aceasta. Dacă în noi ar fi Shakespeare, am face lucrările lui: am scrie romane, poeme și așa mai departe. Dacă în noi ar fi viața lui Beethoven, am compune cântece, dar dacă mărturisim că posedăm Viața lui Isus Hristos, Viața veșnică, atunci viața din noi va mărturisi cine suntem.

Așa cum a spus și fratele care a vorbit despre purtarea roadelor, știm că Viața lui Hristos din noi va purta dovada că El este acolo. Te rugăm să ne împărtășești această experiență în dimineața aceasta, în timp ce așteptăm.

Noi am putea deschide Cuvântul Tău, am putea răsfoi paginile de la stânga la dreapta și să le citim, dar numai Duhul Sfânt poate să ia Cuvântul și să-L împartă inimilor noastre, pentru că avem nevoie de El. Te rugăm plini de smerenie să faci aceasta în Numele lui Isus, Fiul Tău iubit. Amin.

De multe ori, oamenii care participă la aceste servicii urmăresc în Bibliile lor în timp ce predicatorii citesc din Cuvânt. Aș vrea să faceți și voi aceasta, pentru că Cuvântul lui Dumnezeu este Adevărul. Vedeți? Nici un alt adevăr nu poate să-l ia locul. Cuvântul este numai Adevăr; Cuvântul este Dumnezeu în formă de literă.

Într-o zi, Dumnezeu va judeca lumea prin Isus Hristos. Noi știm aceasta. El nu poate s-o judece printr-o biserică. Dacă ar face aceasta, Biserica Romano-catolică ar spune: „El va judeca lumea prin biserica noastră!” Dar ce s-ar întâmpla atunci cu greco-catolicii? Dacă metodiștii ar spune: „El va judeca lumea prin biserica noastră!” ce s-a întâmpla cu bapțiștii? Vedeți voi, este o diferență prea mare, așa că trebuie să existe un Etalon. Și dacă Isus Hristos este Cuvântul, atunci El va judeca lumea prin Cuvânt, pentru că noi trăim prin tot ceea ce a spus Dumnezeu în Cuvântul Său: „*Omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu fiecare Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.*” (Matei 4.4).

Acum haideți să deschidem la **Marcu 10** și să citim câteva versete de acolo. Înainte de a citi, aș vrea să vă invit la Auditoriu. Aseară, când am coborât din taxi și m-am îndreptat spre platformă, am văzut o scenă foarte tristă. Pe străzi erau sute de oameni, iar unii dintre ei plângeau pentru că nu au mai putut intra în Auditoriu. Ne pare rău că nu am găsit un loc mai mare, dar nădăjduim că într-o zi vom găsi unul. Dacă totuși nu se va întâmpla aceasta, ne vom întâlni dincolo de perdea, pe partea cealaltă.

Acum ne vom îndrepta spre **Marcu 10.17-22**, de unde vom citi textul care ne va servi drept context pentru ceea ce cred că ne va da Dumnezeu:

„Tocmai când era gata să pornească la drum, a alergat la El un om, care a îngenuncheat înaintea Lui și L-a întrebat: „Bunule Învățător, ce să fac ca să moștenesc viața veșnică?”

„Pentru ce Mă numești bun?”, i-a zis Isus. „Nimeni nu este bun decât Unul singur: Dumnezeu.

Cunoști poruncile: „Să nu preacurvești; să nu ucizi; să nu furi; să nu faci o mărturisire mincinoasă; să nu înșeli; să cinstești pe tatăl tău și pe mama ta.”

El I-a răspuns: „Învățătorule, toate aceste lucruri le-am păzit cu grijă din tinerețea mea.”

Isus S-a uitat țintă la el, I-a iubit și i-a zis: „Îți lipsește un lucru; du-te de vinde tot ce ai, dă la săraci, și vei avea o comoară în cer. Apoi vino, ia-ți crucea și urmează-Mă.”

Mâhnit de aceste cuvinte, omul acesta a plecat întristat de tot; căci avea multe averi.”

Aș vrea să observați că omul acesta nu era un ateu, ci era un credincios, un membru al bisericii. Nu știu cât timp avem alocat, dar în dimineața aș vrea să vorbesc despre câteva texte din Scriptură pe care mi le-am notat în jurul temei: **„Investiții.”**

Eu cred că fiecare om de afaceri este interesat să facă o investiție bună. Noi facem tot felul de investiții, dar aceasta este cea mai bună Investiție pe care ați putea s-o faceți, pentru că așa cum v-am spus deja, eu sunt un agent al Vieții veșnice.

Nu este bine să mergi pe șansă sau pe noroc. Fratele care a vorbit înaintea mea a amintit de jocurile de noroc. Aceasta înseamnă să mergi pe șansă sau pe noroc, dar un om de afaceri care gândește nu face așa ceva. Dacă joci jocuri de noroc poți ajunge falit. Apoi, mă gândesc că un om de afaceri bun, nu ar investi niciodată într-o afacere care te îmbogățește peste noapte. El n-ar face niciodată așa ceva.

Aș vrea să vă povestesc ceva în legătură cu îmbogățirea peste noapte. Am avut un prieten care își ținea banii pe care-i agonisise în viață, într-un cont bancar care îi plătea lunar o dobândă mică, iar într-o zi a venit cineva și i-a propus o afacere rapidă și profitabilă, o scurtătură. Noi auzim adesea astăzi despre afaceri promițătoare. Lumea este plină de ele: le vedem prin reclame, la televizor, în ziare și la radio, iar intenția lor este să-i facă pe americani să creadă aceste lucruri. Nu

demult, am auzit o asemenea reclamă la radio. Mergeam cu mașina undeva, iar o femeie a spus: „Folosește acest detergent de calitate și nici măcar nu va mai fi nevoie să-ți speli vasele. Pui vasele acolo, torni puțin detergent praf, apoi le scuturi puțin în sus și-n jos și nu mai trebuie să le speli, ci doar le limpezești și le usuci.” Părea unul din cele mai mărețe lucruri pe care ni le-a dăruit știința.

La puțin timp după aceea, am auzit o altă reclamă care spunea: „Nu folosiți acești detergenți noi! Uitați-vă cât sunt de frumoase mâinile mamei, iar acești detergenți i le vor arde. Mențineți-vă mâinile frumoase ca ale mamei mele, nefolosind acești detergenți noi!”

În vremea aceea locuiam în Jeffersonville, chiar unde este marea fabrică „Colgate Palmolive Peet,” care face ambele produse. Vedeți? Este un truc, iar noi avem parte de o mulțime de asemenea trucuri în lumea de astăzi.

Eu spun cu respect aceasta și sper că nu va suna ca un sacrilegiu, dar același lucru a intrat și în mersul bisericii, deși Dumnezeu nu are asemenea scurtături. Tu trebuie să plătești prețul; trebuie să mergi pe calea rânduită de Dumnezeu.

Dacă investești într-una din aceste afaceri numite „îmbogățește-te peste noapte,” până să prinzi de veste, pierzi tot ce ai. Eu cred că este cea mai proastă afacere pe care o poți face. Dacă intri în astfel de afaceri necunoscute, dovedești că nu ești destul de inteligent sau că n-ai o gândire bună pentru afaceri.

De asemenea, cred că nu este o afacere bună nici dacă-ți pui toți banii „la ciorap”, cum se spune, pentru că trebuie să-i pui în lucru. Vă amintiți cum a vorbit Dumnezeu despre aceste talente?

Nu am timp să intru în aceste lucruri, dar sunt sigur că înțelegeți despre ce vorbesc. Eu am făcut această paralelă, ca să înțelegeți mai bine ce vreau să spun.

Dacă îți ții bani „la ciorap”, pot să vină hoții să ți-i fure. Noi nu vrem să facem aceasta, pentru că n-ar fi un lucru bun. În cazul acesta poate să ți-i ia cineva sau să-i pierzi.

Nu este bine nici să-i investești în vreo afacere stupidă, ci trebuie să-i investești într-o companie sau firmă cu reputație bună și de încredere, care s-a dovedit că poate plăti dividendele. Așa gândesc bărbații și femeile de afaceri. Dacă nu poate face aceasta, ar fi bine să vă feriți de ea, dar dacă dovedește că poate plăti și că este de încredere, puteți investi acolo. Puteți investi acolo tot ce aveți, pentru că s-a dovedit că este serioasă și plătește înapoi.

Tânărul om de afaceri din textul nostru, a avut șansa să investească în cea mai mare Afacere din lume. El a avut șansa să cumpere o poliță pentru Viața veșnică, dar nu a fost interesat de o Afacere care la prima vedere îi lua toate lucrurile pe care voia să le facă. Aici avem ceva important.

Tânărul om știa că îi lipsea ceva, deși avusese un tată și o mamă bună, și o experiență religioasă. Astfel, după ce Isus l-a întrebat: „Ai ținut poruncile? Ți-ai respectat părinții? Ai omorât? Ai curvit?” și toate celelalte lucruri morale pe care le învață biserica, la care el a spus că le-a păzit pe toate, Isus i-a zis: „Îți mai lipsește ceva.”

El nu l-a întrebat pe Isus: „Ce pot face ca să mă alătur bisericii Tale? Ce pot face ca să devin membru?” ci l-a întrebat: „*Ce să fac ca să moștenesc viața veșnică?*” Fiind membrul unei grupări religioase, tânărul acela era destul de duhovnicesc ca să știe că îi lipsea Viața veșnică.

Există o singură formă de Viața veșnică, iar noi aspirăm la ea. Acestui tânăr i s-a dat șansa s-o primească atunci când a întrebat: „*Ce să fac ca să moștenesc viața veșnică?*” pentru că este scris: „*Cereți, și vi se va da.*” Lui i s-a oferit șansa s-o primească, dar a fost atât de neînțelept încât a respins-o, din cauză că prețul era prea mare.

Călătorind prin toată lumea ca și creștin, eu am găsit aceeași dorință în inimile multor oameni, dar lor li se potrivește ceea ce obișnuia să spună soția mea: „Tu vrei să mănânci tortul, dar vrei și să-l păstrezi!” ceea ce nu se poate.

Tu nu poți iubi în același timp și lumea și pe Dumnezeu. „...*nu puteți sluji lui Dumnezeu și lui Mamona (adică lumii), în același timp.*” (Matei 6.24), pentru că „*Dacă iubește cineva lumea, dragostea Tatălui nu este în el.*” (1Ioan 2.15).

Mulți oameni spun: „Eu aparțin de...” dar nu aceasta a fost întrebarea. Nu aceasta este polița de care vă vorbesc în dimineața aceasta.

Eu vă vorbesc despre Viața veșnică, despre Viața fără sfârșit. Orice este veșnic nu a avut început și ca atare nu poate avea nici sfârșit. Veșnicul sau eternul nu are început. Și singura cale ca să trăiești veșnic este să primești Viața veșnică; dar Unul singur este veșnic, iar acela este Dumnezeu. Astfel, tu nu poți urma această cale prin aderarea la o biserică sau la un crez, întorcând o pagină nouă la Anul nou sau orice altceva de felul acesta, ci prin primirea lui Dumnezeu, a Duhului Sfânt în viața ta. Numai așa devii o parte din Dumnezeu și la fel de veșnic ca și El, pentru că ești parte din El. Orice are început are și sfârșit: lumea a avut un început și va avea și un sfârșit; cerurile au avut un început și vor avea un sfârșit, pentru că Isus a spus: „*Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece.*” (Matei 24.35). Vedeți? El este Cuvântul și este veșnic.

Cuvântul Lui din tine produce Viața lui Hristos. Dacă aș lua viața dintr-un cais și aș înlocui-o cu viața unui păr, nu ar mai rodi caise, ci pere, pentru că viața din copac aduce la suprafață roadele vieții din el. Tot așa, viața din tine arată ce ești. Viața ta mărturisește atât de tare din tine, încât mărturia ta personală nu se mai aude. Astfel, cei din jurul tău știu ce ești, după viața pe care o trăiești și după lucrurile pe care le faci. Dacă în tine este Viața lui Hristos, faci lucrările lui Hristos și trăiești Viața Lui, pentru că în tine trăiește Viața Lui. Atunci, tu ești numai un vas care poartă lucrările lui Dumnezeu.

Ce lucru neînțelept a făcut acest tânăr, prin faptul că nu a fost interesat de o astfel de Investiție. Biblia spune că avea bogății multe și trăia în bunăstare, dar bogăția acestei lumi trebuie să piară. Ce se întâmplă cu tânărul acesta astăzi? Mă întreb unde se află el acum, fiindcă a refuzat oportunitatea pe care a avut-o. Cu toate acestea, el a fost un creștin sau un credincios și umbla în toată lumina pe care i-a dat-o Legea. Probabil fusese membrul loial al unei mari adunări, dar cu toate acestea, a știut că-i lipsea Viața veșnică.

Tânărul a văzut în Isus ceva ce nu mai văzuse în ceilalți bărbați. El îi văzuse pe preoții lor, văzuse bărbați buni, dar cu Isus Hristos era ceva special. Chiar și scribii, oamenii de la Templu și soldații care au fost trimiși după El, să-L aresteze, au spus: *„Niciodată n-a vorbit vreun om ca Omul acesta.”* (Ioan 7.46). El nu numai că vorbea ca un preot sau ca un om de rând, dar Dumnezeu legitima tot ce spunea.

El nu a scris niciodată vreo carte. Noi nu avem nici o scriere de-a Lui. Singurul lucru pe care-l știm este că a scris odată cu degetul pe nisip. Aceasta s-a întâmplat când i-a fost adusă o femeie cu renume rău, dar după ce a scris, a șters tot. De ce nu a scris nici o carte? Pentru că El era Cuvântul; El era dovada vie că există un Dumnezeu viu și că Viața Lui era în El.

Isus a spus: *„Dacă nu fac lucrările Tatălui Meu, să nu Mă credeți. Dacă nu Mă credeți pe Mine (pentru că era un Om), credeți măcar lucrările acestea.”*

„Cercetați Scripturile, pentru că socotiți că în ele aveți viața veșnică, dar tocmai ele mărturisesc despre Mine.” (Ioan 10.37-38;5.39). Pentru mulți preoți și clerici din timpul acela, cuvintele Lui sunau ca o vorbire într-o limbă străină. Este trist că astăzi se întâmplă la fel, pentru că lumea rămâne aceeași. Duhul nu se schimbă, doar trece de la un grup la altul: cel rău la cei răi și Duhul lui Dumnezeu la ai Săi. Duhul Sfânt rămâne la fel ca în ziua de Rusalii, când Dumnezeu din marele Stâlp de Foc, S-a împărțit peste aleșii Săi.

Tânărul bogat a văzut în Isus ceva ce nu mai avusese nici un alt om: el L-a văzut

pe Dumnezeu trăind într-o Ființă umană.

Dacă suntem niște gânditori înțelepți, în dimineața aceasta putem răspunde cu toții la întrebarea: Dacă în tine este aceeași Viață care a fost în Hristos, cum poate să te oprească să trăiești și să fii la fel ca El? Ea trebuie să fie aceasta. Noi putem să ne emoționăm, putem să ne îndoctrinăm cu tot felul de crezuri sau cu alte lucruri și să credem că aceasta este Viața Lui, dar dacă citim cum a fost El, înțelegem că și astăzi este la fel. Ce a fost Dumnezeu în Hristos, Fratele tău Răscumpărător, este și în tine, copilul răscumpărat.

Isus l-a văzut pe acest tânăr și l-a iubit. Se pare că nouă, celor de astăzi, ne lipsește această iubire așa că, dacă oamenii nu ne iubesc, nu-i iubim nici noi pe ei. Înainte de a întâlni grupul oamenilor de afaceri, am observat că organizațiile pentecostale păreau să se izoleze unele de altele. Așa ceva nu este manifestarea Vieții lui Isus Hristos. El i-a iubit pe toți, și l-a iubit și pe acest tânăr om de afaceri, chiar dacă el l-a respins.

Tânărul acela a găsit în Isus ceva ce nu mai găsise nicăieri în altă parte, dar când a fost invitat să primească acel lucru, prețul a fost prea mare. El a văzut că Investiția pe care trebuia s-o facă, îl costa toate lucrurile pământești, pentru că Isus i-a zis: *„Du-te de vinde tot ce ai...”*

Aș vrea să nu mă înțelegeți greșit. Eu nu vreau să spun că nu putem avea bani, dar dacă faceți din ei dumnezeul vostru, dacă vă puneți nădejdea în ei, atunci trebuie să piară. De multe ori, oamenii de afaceri bărbați și femei de astăzi, încearcă să vadă cât de mult pot aduna, când de fapt ar trebui să vadă cât de mult ar putea lăsa. Ce diferență mare este între biserica cincizecimii și lumea creștină de astăzi! Astăzi toți se laudă: „Am o grămadă de Cadillac-uri! Sunt un om duhovnicesc pentru că dețin atât de multe bunuri lumești!” Noi vedem cu toții că sunt prea mulți care se înalță singuri, chiar și dintre frații noștri. Creștinii din zilele de început au vândut tot ce au avut și au dat la săraci sau au împărțit între ei.

Nu demult, am fost în Jamaica cu gruparea Oamenilor de Afaceri ai Evangheliei Depline și la una din adunările ținute acolo am făcut o observație. Imediat a venit la mine acest tânăr cântăreț pentecostal și mi-a zis: „Frate Branham, mesajul tău nu a fost prea grozav în seara aceasta, mai ales când ai spus că credincioșii cincizecimii au vândut tot ce au avut.”

Eu predicam despre criticile în legătură cu rusaliile și le-am spus că aveau voie să critice în legătură cu un singur lucru. Astfel, le-am spus: „Voi, oamenii de afaceri, vorbiți tot timpul despre cum să te îmbogățești, dar oamenii aceia știu cum să facă aceasta, pentru că sunt deja bogați. Ceea ce au ei nevoie să le vindeți este Isus Hristos, ceva ce nu au.”

Tu nu poți duce Evanghelia în lume, ci trebuie să aduci lumea la Evanghelie. Hollywood-ul privește după lucruri scilipitoare, dar chiar și o maimuță face aceasta. Hollywood scilipește, dar Evanghelia strălucește, și este o mare diferență între scilipire și strălucire. Noi încercăm să punem pe noi înșine lucruri mari și să le arătăm altora ce importanți suntem, dar aceasta nu este o metodă bună de a-i convinge pe oamenii de afară. Tu trebuie să trăiești Viața Lui; trebuie să-L lași pe Hristos să trăiască în tine, pentru că în felul acesta îi vei face pe oameni să flămânzească și să înseteze să fie ca tine. Fii sare și ei vor continua să înseteze. Singurul mod prin care poți fi sare este să lași Viața lui Hristos să locuiască în tine, pentru că El este Viața, iar sarea poate săra numai dacă își păstrează gustul.

Tânărul bogat a știu că Isus era mai mult decât un simplu Om; el a știut că trebuia să fie Dumnezeu, pentru că Viața lui Dumnezeu Se reflecta prin El și era legitimat de Cuvânt.

Acum aș vrea să le vorbesc puțin fraților mei predicatori. Noi suntem aici o adunare de predicatori și oameni de afaceri, și vreau să vă spun că mă tem că marele nostru sistem de biserici a ajuns în starea epocii Laodicea, despre care Biblia spune că pretinde că este bogată și nu duce lipsă de nimic, și nu știe că este ticăloasă, nenorocită, săracă, oarbă și goală. Vedeți, aici este partea tristă: că este oarbă și nu știe aceasta.

De ce acei farisei și învățați cu seminarii nu L-au recunoscut pe Isus Hristos, deși S-a legitimat conform Bibliei și a dovedit că era profetul despre care vorbise Moise? Ei nu mai avuseseră de sute de ani nici un profet, iar acum El stătea în mijlocul lor cu același Cuvânt. Biblia spune că ei erau niște farisei orbi; și aceeași Biblie spune că și epoca Laodicea va fi ticăloasă, nenorocită, săracă, oarbă și goală, și nu știe aceasta. Ce lucru de plâns!

Dacă am întâlni pe stradă o persoană într-o asemenea stare, ar fi demnă de plâns. Dacă priviți cum sunt îmbrăcate aceste femei moderne, vă veți da seama că așa arată și duhovnicește, iar dacă ați încerca să le spuneți că fac ceva greșit, și v-ar asculta, ar înțelege că sunt goale și ar încerca să se corecteze. Dar să fii gol și să nu știi...

Astăzi, Dumnezeu L-a trimis pe Duhul Sfânt, care este același Mesia, din moment ce Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci; este Viața lui Hristos în Biserica Sa, legitimându-și Cuvântul. Același Dumnezeu care a fost pe pământ în chipul lui Isus Hristos, fiind Cuvântul și făcând Cuvântul viu, este astăzi în forma Duhului Sfânt și face Cuvântul lui Dumnezeu viu împlinind fiecare făgăduință și răspunzând la fiecare întrebare. Tot ce a făgăduit El este aici.

Bisericilor li s-a dat șansa să primească această Poliță a Vieții veșnice, dar ele s-au pripit și au făcut aceeași greșală ca tânărul bogat. Astfel, s-au îndreptat spre conciliul ecumenic și s-au unit sub un cap ecleziastic, așa cum a fost prorocit în Biblie. Noi vedem aceasta în cadrul sistemului denominațional, care a ajuns la Roma și așa mai departe. În ce ne privește, noi vrem să spunem numai Adevărul, așa cum este scris, pentru că Dumnezeu Își legitimează întotdeauna Cuvântul. Bisericii i se oferă această Poliță, când se află în această stare.

Știu că mulți dintre voi, oamenii de afaceri de aici, aparțineți de aceste biserici, de aceea vreau să știți că eu nu vă spun să le părăsiți. Nu, domnilor. Mergeți acolo și fiți lumină; dar să luați Lumina cu voi.

Bisericile de astăzi refuză șansa la Viața veșnică, din aceeași cauză pentru care a refuzat-o și acel tânăr bogat. Biserica a distrus singură moștenirea părinților ei, și anume marile învățături pe care înaintașii le-au prețuit. Dacă Duhul Sfânt ar ajunge într-un mare sistem ecleziastic, oficialii de acolo nu ar putea să-L suporte și L-ar excomunica imediat. Ei nu L-ar putea suporta, pentru că atunci n-ar mai putea fi numiți doctori, sfinți părinți sau altfel, ci ar fi numai niște oameni simpli ca și noi.

În creștinism nu există oameni mari. Lumea are astfel de lucruri, dar noi suntem cu toții la fel: fii și fiice de Dumnezeu, și niciunul nu este mai sfânt decât altul. Noi suntem copiii lui Dumnezeu, prin harul lui Dumnezeu.

Noi citim în Biblie că Domnul i-a spus lui Ioan, când era pe Insula Patmos, că urăște „faptele nicolaiților”. „Nico” înseamnă „a-i birui pe laici” și a pune toată sfințenia într-un anumit om. Sfințenia este pentru toți, deoarece Duhul Sfânt S-a coborât peste toți cei adunați, nu doar pentru un om. Omul nu poate fi sfânt, ci Dumnezeu este sfânt. Înțelegeți? Astfel, nu putem spune „sfânta biserică,” „sfinții părinți,” etc., ci doar „sfântul Dumnezeu.” Noi nu suntem sfinți, ci El este sfânt. Nu un predicator sfânt, ci Duhul Sfânt. El predică prin predicatori. Nu există oameni sfinți; niciunul dintre noi nu suntem sfinți.

Ei par să refuze de prea multe ori această șansă.

În Apocalipsa 3 vedem că Laodicea este zugrăvită ca fiind cea mai tristă imagine a bisericii, din toată Biblia. La nici o altă biserică din cele șapte epoci ale Bisericii nu i se spune că Isus ar fi lăsat afară bătând la ușă și încercând să intre. Dimpotrivă, li se spune că El este „Cel ce este în biserică.” Ce lucru trist și de plâns este să-L vezi pe Fiul lui Dumnezeu cum stă și bate la ușa propriei biserici, încercând să intre din nou înăuntru!

Bogățiile acestei lumi le-au orbit ochii! Astfel, ei nu sunt bogați numai în bani, ci și în popularitate și alte lucruri ale acestei lumi, stau cot la cot unii cu alții și-i lasă pe intelectualii acestei lumi să le ia cel mai prețios Mărgăritar. Dar Dumnezeu a

hotărât că va avea un popor, că va avea pe cineva, pentru că nu toți Îl vor refuza, ci vor fi unii care Îl vor primi.

Ei au încetat să mai iubească Cuvântul și aleg un crez pe care îl adoră. Așa se întâmplă întotdeauna când vrei să înlocuiești un lucru cu altul.

De exemplu, când te căsătorești cu o femeie iubitoare, o iubești și ești iubit de ea. Dar dacă după o vreme iei o altă femeie sau un alt bărbat, mai întâi trebuie să respingi prima iubire.

Singura modalitate prin care putem adopta un crez este să respingem prima dragoste, adică Cuvântul. Tu nu poți crede ceva greșit până nu calci peste Adevăr. S-a ajuns până acolo că strângem mâinile oamenilor și îi primim în biserică, dar cu toate acestea ei continuă să fumeze, să bea și să țină petreceri.

Zilele trecute când am coborât cu liftul, am întâlnit o doamnă care povestea că va merge la o petrecere organizată de biserică. „Petrecerea,” spunea ea, „se va da în subsolul bisericii. Noi vom juca Banco, iar câștigătorii vor primi niște curcani. În felul acesta îl vom ajuta pe păstor și misiunea bisericii.” Vedeți? Voi adoptați tot felul de lucruri, dar ele nu sunt în Planul lui Dumnezeu. În ce mă privește, dacă voi ajunge vreodată în situația să nu mai pot predica Evanghelia dacă nu mă complac în asemenea lucruri, îmi voi închide Biblia și voi pleca acasă. Este foarte rău că avem asemenea lucruri. De ce s-a ajuns aici? Pentru că ați respins Polița Vieții veșnice; pentru că v-ați pierdut dragostea dintâi.

Cu două seri în urmă am fost la barul unui hotel și am chemat chelnerița să fac comanda: „Adu-mi un sandvici și un pahar cu lapte bătut.” Probabil nu m-am exprimat destul de clar, pentru că doamna aceea mică m-a privit cu niște ochi care păreau bolnavi din pricina culorii albastre cu care era dată pe sub ei și m-a întrebat: „Vrei Bourbon cu gheață?” Avea atât de multe haine pe ea, încât puteai să le înghesui într-o cutie de aspirină.

„Scuză-mă, ce ai spus?” am întrebat-o eu.

„Bourbon cu ce?” a repetat ea.

„Lapte bătut.”

„Aici avem băuturi fine,” a insistat ea.

„Doamnă, eu sunt un predicator al Evangheliei.”

„Eu sunt catolică, iar preoții noștri vin aici și beau.”

„Eu nu sunt preot catolic, sunt un predicator al Evangheliei.”

„Și nu dorești o băutură amestecată cu ceva?”

„Nu amesteca nimic! Adu-mi numai lapte bătut simplu.”

Vedeți? Ea nu înțelegea. Aici am ajuns.

Religia este la fel ca lumea. Cuvântul „religie” înseamnă „învelitoare”. Dacă vei fi învelit de lume, te vei purta ca lumea, dar dacă ești învelit în sângele lui Isus Hristos, vei fi în legătură cu El și nu-ți va mai păsa de lucrurile lumii. Atunci nu vei vedea nimic altceva decât sângele Lui. Dumnezeu recunoaște numai sângele, pentru că este scris: *„Când voi vedea sângele, voi trece pe lângă voi.”* (Exod 12.13). Amin. Îi suntem recunoscători lui Dumnezeu pentru aceasta.

Noi vorbim acum despre această Poliță a Vieții veșnice.

Eu am fost de multe ori printre predicatorii pentecostali și am văzut cât de repede predică ei. În ce mă privește, eu sunt foarte încet și îmi acord întotdeauna oricât timp am nevoie. De exemplu, nu demult eram pe stradă și aproape că a dat mulțimea peste mine, așa că m-am tras într-o parte să-i las să treacă. Eu sunt la fel de încet și când predic, așa că oamenii trebuie să mă suporte așa cum sunt.

Să ne gândim la câțiva deținători ai acestei Polițe. În dimineața aceasta, îi vom privi pe câțiva care au avut această Poliță înainte, ca să vedem dacă este sau nu de încredere. Eu vorbesc despre Cuvântul lui Dumnezeu făcut trup în Hristos și despre oameni care au deținut această Poliță.

Odată, a fost un bărbat căruia i s-a oferit această Poliță. El era fermier, iar Domnul l-a întâlnit în Cuvântul Său și i-a zis: „Va veni un potop care va distruge lumea. Dacă vrei să primești această Poliță, va trebui să te porți foarte ciudat și să construiești o arcă. Dar ea îți va salva viața.” Toată lumea religioasă din vremea aceea a crezut că bătrânul acela era nebun, pentru că nu se potriva cu ordine științifică de atunci.

Dar Isus a spus: „*Ce s-a întâmplat în zilele lui Noe (lumea va fi la fel ca atunci) se va întâmpla la fel și în zilele Fiului omului.*” Această Poliță are un anumit număr de persoane scrise în ea, iar în dimineața aceasta El este aici ca să-i răscumpere pe toți cei ce au numele scrise în Carte. Și când va intra și ultimul nume scris, va veni sfârșitul. Veniți acum, frații mei, nu mai stați! Într-o zi s-ar putea să fie prea târziu, așa că haideți acum când vi se oferă această șansă!

Noe a făcut această Investiție. El era un fermier cunoscut, avea probabil multe cunoștințe și deținea bogății. Poate și-a vândut ferma ca să cumpere materialul necesar pentru a construi arca, iar oamenii au început să râdă de el. Poate l-au numit holly-roller, iar cel care a cauzat aceasta a fost Satan.

Cineva a spus în dimineața aceasta că a devenit un holly-roller atunci când a primit această Poliță și și-a semnat numele cu sângele lui Isus Hristos.

Noe a făcut la fel. El s-a debarasat de tot ce a avut și a construit arca. A fost batjocorit și încercat de Satan, dar Biblia spune că Polița aceasta i-a salvat viața; și nu numai viața lui, ci și a familiei lui. Eu cred că acesta este adevărul.

Voi ziceți: „Ce are aceasta a face cu familia mea?”

Pavel și Sila au fost întrebați odată de un temnicer din Filipi: „*Domnilor, ce trebuie să fac ca să fiu mântuit?*” Și ei i-au răspuns: „*Crede în Domnul Isus, și vei fi mântuit tu și casa ta.*” (Fapte 16.30-31). Condiția era să creadă cu adevărat și să nu se prefacă.

Isus a zis: „*Aceste semne (din Marcu 16), îi vor însoți (nu s-ar putea s-i însoțească) pe cei ce cred.*” Astfel, dacă ai suficientă credință pentru tine, prin credință poți să-ți revendici și familia. Dacă ai o asemenea credință, ea poate să te ajute pe tine și pe familia ta: „*vei fi mântuit tu și casa ta.*”

Când familia lui Noe a văzut că acel tată bătrân, care era un om bun, pregătea acele lemne, fiii, nurorile și așa mai departe, au venit să lucreze împreună cu el, purtând astfel ocară Cuvântului. Tu trebuie să treci întotdeauna prin aceasta, pentru că Împărăția lui Dumnezeu nu vine fără încercări. Când intră în Împărăția lui Dumnezeu, oamenii sunt presați, nu stau doar ca observatori. Lucrul acesta a fost foarte bun pentru Noe, deoarece i-a salvat viața.

Am putea sta ore în șir să vorbim despre Noe, dar haideți să mergem la un alt bărbat, la Daniel. Daniel a fost profet, iar Cuvântul lui Dumnezeu vine numai la profeți. Nu există altă cale; El vine întotdeauna la un profet.

(Cineva vorbește în limbi și dă tălmăcirea). Slavă lui Dumnezeu. Îi mulțumim Domnului. Celor care nu înțelegeți aceste lucruri, oamenilor de afaceri, vreau să vă spun să nu ziceți nimic critic despre ele. Desigur, a fost ceva important, din moment ce Duhul Sfânt a întrerupt mesajul ca să aducă această avertizare.

Noi credem în darul vorbirii în limbi. La început, când am mers pentru prima dată printre acei oameni, am crezut că era ceva greșit; am crezut că cei ce vorbeau în limbi făceau aceasta numai ca să arate ceva, dar n-aș spune nimic în privința aceasta, pentru că ar fi o hulă împotriva Duhului Sfânt. Când am călătorit prin toată lumea și am ajuns și în Africa, am înțeles că fiecare sunet are o anumită însemnătate. Fiecare sunet micuț are un anumit înțeles.

Astfel, noi trebuie să stăm liniștiți până când Duhul Sfânt Își vorbește Cuvântul. Din câte am înțeles, El a întrerupt mesajul din dimineața aceasta ca să ne spună: „Ascultați Cuvântul Domnului și supuneți-vă Lui!” Să țineți minte că nu eu am spus aceasta, ci bărbații aceia care au darul vorbirii în limbi. Eu nu cred că ei ar fi întrerupt mesajul dacă n-ar fi avut Duhul Sfânt ceva important de spus. Poate prin aceasta a mișcat vreun suflet. Eu nu știu aceasta, dar cred că este așa cum vrea Dumnezeu. Vedeți? Noi trebuie să avem însă întotdeauna respect pentru ceea ce face Dumnezeu.

Întorcându-ne la Polița de asigurare, și acești bărbați sunt umpluți cu ea, pentru că ei fac aceste lucrări și au adus în mijlocul mesajului ceva ce spune: „Cel ce vă vorbește este Duhul Sfânt.”

Noi vorbeam despre Daniel, un alt deținător al acestei Polițe. El era un bărbat umplut cu Duhul Sfânt, un profet, pentru că Cuvântul era în el. În Evrei 1.1 scrie: „În vechime, Dumnezeu a vorbit părinților noștri prin proroci, în multe rânduri și în multe chipuri.” Cuvântul „profet” are o dublă însemnătate: „descoperitor al Scripturii” și „vestitor al lucrurilor care vor veni,” ca să arate că Dumnezeu nu Își schimbă mesajul. Dumnezeu a ales în fiecare epocă un bărbat, nu o organizație, un grup sau un sistem.

În grădina Eden, Dumnezeu cel neschimbător a ales o singură cale pentru salvarea omului, iar aceasta a fost prin sânge. Noi putem avea sisteme educaționale sau denotațiuni, dar Dumnezeu le respinge, pentru că El are o singură cale, iar aceasta este sângele.

Dumnezeu lucrează individual. Doi oameni nu vor vedea niciodată la fel, de aceea Dumnezeu poate lua în mâna Sa o singură persoană. Așa a făcut cu Moise, cu Daniel și cu toți ceilalți profeți. Fiți atenți!

Voi spuneți: „Atunci ce se întâmplă cu Duhul Sfânt?” Duhul Sfânt nu schimbă niciodată acest lucru.

Cuvântul Domnului vine la profet. Astfel, Ioan a fost profetul aceluia ceas. El stătea în apă și vestea că Mesia era deja printre ei; dar ca să-L recunoască era nevoie de un semn. Și când Mesia, care era Cuvântul, a venit în apă la profet, Cuvântul a venit la profet.

Referindu-se la aceste zile, Isus a spus: *„Când va veni El (pronume personal), Duhul Sfânt, vă va învăța toate lucrurile și vă va aduce aminte de tot ce v-am spus Eu... și vă va descoperi lucrurile viitoare.”* (Ioan 14.26;16.13). Deci, printre noi rămâne Duhul Sfânt, care este Profetul. Duhul Sfânt este Profetul între noi.

Daniel a fost un profet, iar Cuvântul lui Dumnezeu, Biblia, a fost adusă la el ca să le dovedească oamenilor că Dumnezeu este încă viu; și el a hotărât în inimă că nu va altera această Investiție.

Oh, dacă ar face și biserica aceasta: să-și propună în inima ei să nu altereze această Investiție cu nici o legătură care ar duce-o într-un sistem ce o îndepărtează de El!

Daniel și-a propus aceasta în inima lui și ce a realizat? Viața lui a fost salvată din gura leilor.

Cei trei tineri evrei au făcut și ei o Investiție în Dumnezeu, și au hotărât să nu-i încalce poruncile, chiar dacă oamenii aceia făcuseră chipul fratelui lor sfânt, Daniel. Eu cred că acela a fost chipul lui Daniel, pentru că el era dumnezeul lui Nebucadnețar și-l numea Beltșatar. Noi știm că Nebucadnețar a ridicat chipul aceluia om sfânt, dar indiferent cât de sfânt era el, cei trei n-au vrut să se închine înaintea lui. Lumea neamurilor a început prin închinarea în fața unui chip și a continuat tot în felul acela, iar voi puteți vedea sistemul care se construiește astăzi. Tinerii evrei nu s-au închinat în fața nici unui chip și noi vedem că Investiția lor a meritat să fie făcută, pentru că le-a salvat viața.

Așteptați puțin să vedeți un alt individ care era om de afaceri în comerț și lucra în comerț. El era pescar și se numea Simon. Fratele lui se numea Andrei, iar tatăl lor era Iona.

Noi mai aflăm că fratele acestui pescar a participat la o trezire de botez ținută de Ioan Botezătorul, și el a spus: „Eu nu îl cunosc încă, dar El va veni.” Ar fi bine dacă organizația voastră ar face la fel. Și eu am fost baptist pentru o vreme. Da, acel lucru va veni, și va trebui să vină de sus, pentru că este o făgăduință. Apoi, într-o zi, acest botezător a anunțat: „El este printre voi.” Acest lucru l-a impresionat atât de mult pe Andrei, încât s-a dus să-l ia și pe fratele său pescar. El era foarte ocupat cu afacerea lui, dar într-o dimineață s-a hotărât să meargă la unul din acele dejunuri. Eu nu știu la ce fel de adunare a participat el, dar se afla pe malul apei când a intrat în prezența Vorbitorului, iar Vorbitorul a spus: „*Tu ești Simon, fiul lui Iona.*”

Acest membru al marii adunări eclesiastice „Sanhedrin,” citise Biblia și știa că Moise, pe care îl urmau, le-a spus că trebuie să vină Mesia și că El urma să fie un Profet, așa că a ascultat ce a spus Cuvântul, în pofida oricărei grupări eclesiastice de care aparține.

Nu putem să-L ascultăm și noi pe același Om, pe Isus Hristos, care ne-a spus ce se va întâmpla aici în zilele din urmă? De îndată ce a venit la acest Om care i-a spus cine era el și cum se numea bătrânul lui tată, Simon a investit în această Poliță, care este Viața veșnică, și a devenit episcopul bisericii din Ierusalim.

Acolo a fost prezent și Filip, iar când a văzut aceasta s-a bucurat nespus. El știa că acel Bărbat era Mesia, fiindcă era un Profet. Ei avuseseră tot felul de profeți, dar niciunul nu a fost ca Cel pe care-L așteptau. Când a venit însă acest Profet, El a fost legitimat pe deplin de Cuvânt.

Și Biserica de astăzi este un profet și trebuie să fie legitimată pe deplin de Cuvântul lui Dumnezeu, care este Profetul. Dar cum vom lua Cuvântul dacă nu avem credință, ne organizăm, ne separăm unii de alții și formăm grupuri? Nu putem face aceasta. Întoarceți-vă înapoi la Cuvânt, pentru că El este Viața veșnică: *„...cuvintele pe care vi le-am spus Eu sunt duh și viață.”* (Ioan 6.63).

Observați ce s-a întâmplat în continuare. Filip s-a entuziasmat atât de tare de cele văzute, încât a alergat în jurul muntelui. Dacă l-ați măsura, ați găsi că acel munte are cam cincisprezece mile de jur împrejur. A doua zi, el s-a întors împreună cu un prieten care se numea Natanael, cu care studiasse înainte. Când a ajuns la el, Filip l-a găsit rugându-se sub un smochin, pentru că avea o livadă de smochini. Filip nu avea timp de prostii, pentru că era un deținător al acelei Polițe și voia s-o arate și la alții. Când ajungi să deții această Poliță, ți se întâmplă ceva pentru că devii imediat un agent de vânzări. Astfel, Filip nu a pierdut vremea vorbind despre recolta de smochine sau despre altceva, ci a zis: *„Noi am găsit pe Acela despre care a scris Moise în Lege și Prorocii: pe Isus din Nazaret, fiul lui Iosif.”*

Când a auzit acele cuvinte, evreul acela cu picioarele pe pământ, care venea din curțile și sinagogile de la Sanhedrin, a răspuns: *„Poate ieși ceva bun din Nazaret?”*

Vedeți cum îi smerește și îi umilește Dumnezeu pe oameni? Când se înalță pe ei înșiși, Dumnezeu ridică pe cineva care nu cunoaște nici măcar Abecedarul și îi

umilește. Dumnezeu lucrează în felul acesta, pentru că El este încă Dumnezeu și poate face ceva din nimic. Ce s-ar fi întâmplat însă, dacă El ar fi mers la Caiafa, la preoții aceia înalți și la clericii care erau învățați cum să predice? Atunci ar fi avut ceva cu care se puteau lăuda.

Acum voi spune ceva și sper să nu fiu înțeles greșit, fiindcă nu vreau să fiu ironic. Oare n-ar putea să se întâmple și astăzi la fel? Oamenii spun: „Noi, metodiștii avem așa și așa; Noi, baptiștii, avem așa și așa,” dar Dumnezeu poate ridica un om care nu a trecut prin nici o școală sau pe cineva care nu cunoaște nici măcar Abecedarul. Biblia spune că Petru era un om neînvățat și needucat, dar toți l-au observat pentru că Dumnezeu trăia în el. Astfel, i-a putut spune aceluia olog: „Ce am, îți dau...”

Revenind la Natanael, vedem că el a zis: „Stai puțin! *Poate ieși ceva bun din Nazaret?*” Și Filip i-a dat un răspuns foarte bun: „Vino și convinge-te singur. Nu te uita la ce spun alții, ci vino și vezi tu însuși.”

În timp ce veneau pe drumul de pe munte, poate că cei doi au vorbit despre timpul în care s-au dus să cumpere pește și Filip l-a întrebat pe Natanael:

„Ți-l amintești pe pescarul acela bătrân care nu știa nici măcar să-și semneze numele pe factură?”

„Da, mi-l amintesc. Este Simon.”

„Ei bine, când a ajuns în prezența aceluia Om, El l-a privit și i-a zis: „*Tu ești Simon, fiul lui Iona.*” Tu știi că noi am fost învățați de conducătorul nostru că în zilele acestea va veni un Profet pe care Domnul Îl va ridica din mijlocul nostru.”

„Oh, îmi vine greu să cred așa ceva. Trebuie să merg să văd.”

Astfel, Natanael a intrat în audiență să vadă dacă este adevărat sau nu; dar n-a intrat ca să critice. Nădăjduiesc că așa ați venit și voi în dimineața aceasta. El a stat acolo liniștit, și priviți acea sursă a Vieții veșnice: El S-a întors și i-a zis: *„Iată cu adevărat un israelit în care nu este vicleșug.”*

„De unde mă cunoști?”, L-a întrebat Natanael. Nu Te-am mai văzut niciodată și nici Tu pe mine. Cum de știi ceva despre mine?”

Drept răspuns, Isus i-a zis: „Te-am văzut mai înainte ca să te cheme Filip, când erai sub smochin.” Aceasta se întâmplase cu o zi înainte, la cincisprezece mile depărtare, în partea cealaltă a muntelui.

Natanael a investit imediat în acea Poliță. Acest om neclintit, membru al bisericii, a căzut la picioarele Lui și a zis: *„Rabi, Tu ești Fiul lui Dumnezeu, Tu ești Împăratul lui Israel!”* Ce diferență mare între el și tânărul bogat om de afaceri! El a luat imediat Polița.

Până acum am vorbit despre iudei, dar haideți să mergem și la samariteni. Ce s-a întâmplat cu micuța femeie de la fântână? Noi suntem neamuri. Iudeii și samaritenii Îl așteptau pe Mesia, dar neamurile nu Îl așteptau; noi eram închinători la idoli. Indiferent de unde veneam: de la romani sau greci, toți ne închinam la idoli. Dar iudeii și samaritenii Îl așteptau pe Mesia, iar noi am văzut că El Se descoperă numai la cei care Îl așteaptă. Dacă sunteți în dimineața aceasta aici ca să-L așteptați, El vi se va descoperi, dar dacă nu Îl așteptați, nu vi se va descoperi, pentru că *„El este Același ieri, azi și în veci.”*

Deci, samaritenii Îl căutau, iar El era în drum spre Ierihon, dar trebuia să treacă prin Samaria. Și iată că ucenicii Lui s-au dus să cumpere merinde dintr-o cetate numită Sihar, iar El a rămas singur lângă o fântână.

Acolo a venit o micuță femeie săracă și cu renume rău. Ea nu era ca tânărul bogat.

Femeia a venit acolo și singurul lucru pe care-l avea era un vas vechi pentru apă, pe care s-a pregătit să-l coboare în fântână. Atunci a privit într-o parte și a observat un Bărbat care părea iudeu. Biblia spune că iudeii i-au zis: „*N-ai nici cincizeci de ani.*” ceea ce înseamnă că arăta cam de vârsta aceea, deși n-avea decât treizeci și ceva de ani. În vremea aceea, nu se obișnuia ca iudeii să aibă vreo legătură cu samaritenii, fiindcă între ei era segregare, dar El i-a zis femeii:

„*Dă-Mi să beau.*” Făcea aceasta ca să-i prindă duhul.

„Nu se obișnuiește ca un iudeu să vorbească așa cu o samariteană,” a răspuns ea.

„Dacă ai știi tu cu cine vorbești...” iar când i-a prins duhul, i-a zis:

„Du-te, ia-l pe bărbatul tău și vino aici.”

„Eu n-am bărbat,” a răspuns ea.

„Aici ai spus adevărul, pentru că ai avut cinci bărbați, iar cel cu care trăiești acum nu este bărbatul tău.”

Aceasta a făcut-o pe femeie să se oprească. Ce s-a întâmplat?

Vă amintiți de fariseii cu care se întâlneau Isus cu câteva zile în urmă? Deși Îl văzuseră făcând semnul mesianic care dovedea că era Profetul care trebuia să vină, ei au spus:

„Este un spiritist, Beelzebul, domnul dracilor, un ghicitor!” Ei trebuiau să răspundă în fața adunării lor cu privire la lucrările pe care le făcuse Isus; trebuiau să-și arate

fața înaintea adunării lor, și pentru că nu puteau să nege că făcuse acele lucrări, au spus: „Este un duh necurat!”

Când a auzit aceasta, Isus le-a zis: „Vă iert pentru aceasta,” deoarece Mielul nu fusese încă jertfit, „dar când va veni Duhul Sfânt, un singur cuvânt spus împotriva Lui, nu vă va fi iertat niciodată.” Vedeți? Noi îl vedem în această situație.

Femeia aceasta nu avea nimic, și probabil stătuse deoparte de biserică pentru că văzuse deja prea multe. Dar în inima ei era o sămânță care era Viața veșnică. „*Tot ce-Mi dă Tatăl va ajunge la Mine.*” Astfel, când Lumina a strălucit peste ea, femeia nu l-a numit diavol. Priviți diferența dintre ea și acei clerici: „*Doamne, văd că ești proroc. Noi știm că atunci când va veni Mesia, El va face aceste lucruri.* Noi nu am mai avut de sute de ani nici un proroc, dar îl așteptăm pe Mesia, pentru că liderul nostru, Moise, ne-a spus că în zilele din urmă se va ridica un Profet și Acela va fi Mesia, Unsul.”

El a fost Cuvântul. Cuvântul este Dumnezeu și El a fost în Hristos. Biblia spune că „*Cuvântul lui Dumnezeu este viu și lucrător, mai tăietor decât orice sabie cu două tăișuri: pătrunde până acolo că desparte sufletul și duhul, încheieturile și măduva, judecă simțirile și gândurile inimii.*” (Evrei 4.12). Acesta este motivul pentru care El putea să se uite la ei și să știe ce gândeau: pentru că era Cuvântul; era Viața. El este încă Cuvântul și Viața, așa că face același lucru și în voi.

(Cineva vorbește în adunare). Amin. Binecuvântat să fie Domnul pentru mesajul Lui cu privire la aceasta.

Noi vorbeam despre Polița Vieții veșnice. Este o singură formă de Viață veșnică și aceasta este Dumnezeu.

Priviți acum la femeia aceea micuță. Ea avea în mână un vas pentru apă, dar mai avea unul și în inimă, așa că a zis: „*Doamne, văd că ești proroc. Noi știm că atunci*

când va veni Mesia, El va face aceste lucruri. Acesta este semnul prin care va fi identificat. El va fi Cuvântul, iar Tu mi-ai cunoscut inima. Cine ești?"

Și Isus i-a răspuns: *„Eu sunt Acela.”*

Acest vas pentru apă stătea liniștit, dar era plin, așa că ea a luat o Poliță de Viață veșnică. El i-a zis: *„Apa pe care ți-o dau Eu este Viața veșnică și ea țâșnește din inimă.”*

Când a auzit aceasta, femeia nu a mai putut sta pe loc, pentru că voia ca și semenii ei să aibă această Poliță, așa că a alergat în cetate. Ea n-ar fi avut voie să facă aceasta pentru că era o femeie cu renume rău. Voi, milionarii și ceilalți, știți că în Est este încă valabil acest obicei. Ei n-ar fi ascultat-o, dar cine o putea ține să nu facă aceasta? Era plină de Viață veșnică, iar ei trebuiau s-o asculte. Era ca o casă în flăcări într-o zi cu vânt. Nu puteai s-o oprești.

Ea s-a dus în cetate, dar dacă n-ar fi fost plină cu acea Apă, oamenii nu ar fi ascultat-o. Femeia avea însă ceva pozitiv de care avea cunoștință, așa că le-a zis: *„Veniți și vedeți un Om care mi-a spus tot ce am făcut. Nu cumva Acesta este Mesia?”* (Ioan 4.29).

Oamenii au venit și L-au dus în oraș, și chiar dacă nu a mai făcut altceva, L-au crezut din pricina mărturiei acelei femei. Ei L-au crezut cu toții pe Domnul Isus.

Îmi pare rău că vă rețin așa de mult, de aceea mă voi grăbi. Mai suportați-mă câteva minute, pentru că vreau să vă spun ceva aici. Fiți atenți!

Nicodim era un om mare și religios; era un bărbat înțelept și un conducător renumit în poporul său, asemănător lui Simeon, căruia Duhul Sfânt îi promisese că nu va gusta moartea până nu va vedea salvarea Domnului și care a fost condus de

Duhul Sfânt în Templu, unde era Pruncul ca să fie binecuvântat.

Ana, prorocița care stătea într-un colț și care nu se mișca de acolo nici zi, nici noapte, și-a făcut loc prin mulțime în același timp, mânată de Duhul Sfânt, și deși era oarbă, a ajuns în dreptul Lui și L-a lăudat pe Dumnezeu pentru El. Acea femeie era oarbă fizic, dar în dimineața aceasta, în New York sunt oameni mai orbi decât ea. Și deși era oarbă, ea a fost condusă de Duhul Vieții la Fântâna Vieții.

Pentru că sunteți însetați, trebuie să fie undeva o Fântână. David a spus: „Adâncul cheamă adâncul,” așa că trebuie să fie un Adânc care răspunde la acea chemare.

Cu alte cuvinte, înainte să fie o înotătoare pe spatele unui pește, trebuia să fie apa în care să poată înota, pentru că altfel n-ar fi avut nevoie de acea înotătoare. Înainte să existe un copac pe pământ, trebuia să existe pământul în care să poată crește acel copac, altfel n-ar fi nici un copac. Fiți atenți la ceea ce vreau să spun acum. Pentru că vouă vă este foame și sete în dimineața aceasta, trebuie să existe undeva o Fântână a Vieții care să răspundă la această sete. Mai întâi trebuie să existe un Adânc care să răspundă la adâncul care cheamă, altfel nu ar fi acolo.

Acesta este motivul pentru care oamenii aderă la o biserică și își trec numele într-un registru, în loc să se nască din nou și să ia Polița Vieții veșnice. Ei merg apoi afară și încearcă să înăbușe acea chemare sfântă, fumând, bând, jucând jocuri de noroc și purtându-se imoral. Cum îndrăzniți să înăbușiți acea chemare sfântă a lui Dumnezeu, acea sete pentru El, pe care a pus-o Dumnezeu în voi? Nu aveți dreptul să faceți aceasta!

Eu am pentru voi această Poliță numită Viața. Voi tânjiți după ea. El este Viața, în timp ce celelalte sunt pervertiri ale acestei Vieți, sunt moartea. Astfel Biblia spune: *„Dar cea de dată la plăceri, măcar că trăiește, este moartă.”* Vedeți? Voi nu puteți trăi în plăcerile lumii și să aveți Viața veșnică.

Prieteni, Polița este corectă. Nicodim a venit noaptea ca să facă o Investiție și a aflat că Banca este deschisă tot timpul. Era târziu, dar Banca era tot deschisă. Banca aceasta este deschisă întotdeauna pentru tranzacții. Astfel, Nicodim a aflat Viața veșnică venind la Isus.

Haideți să mai privim o persoană sau două. Să luăm pentru aceasta Luca 24.49. Ucenicii Îl credeau pe Domnul Isus și venise vremea ca făgăduința Lui să se împlinească. Ei erau deținătorii Poliței, iar El le-a spus că era timpul să încaseze un „Dividend” din această Poliță, dar trebuiau să aștepte în Ierusalim până când va merge la Centru și le va trimite acest Dividend până la încasarea marelui CEC. El urma să se înalțe la cer, iar Cercul era scris cu propriul Său sânge, dar ei trebuiau să aștepte să primească Dividendele.

El nu a spus: „Așteptați cinci minute, iar dacă nu primiți, descurajați-vă!” Dacă aveți credință în Cel ce vă vorbește, știți că Acela este Dumnezeu. El a spus: „...rămâneți în cetate până...” Cât timp? O săptămână, zece zile, cinci zile sau cât va trebui: „...până când veți primi renumerația sau dividendul. Eu vă voi trimite făgăduința Tatălui, dar voi să așteptați în Ierusalim până când o veți primi, până vi se vor dăruia dividendele Poliței, ca dovadă că credeți în Mine.”

Oh, bapțiștilor, metodiștilor și prezbiterienilor, nu vreau să mă înflăcărez, dar acest lucru este suficient ca să înflăcăreze pe cineva! De ce nu așteptați aceasta? Voi sunteți deținătorii acestei Polițe, dar ea are Dividende.

În Fapte 19 scrie că Pavel le-a zis acelor credincioși bapțiști (și eu sunt baptist, sau mai bine zis, baptist pentecostal): „*Ați primit voi Duhul Sfânt de când ați crezut?*” (Traducere după Biblia King James). Noi am fost învățați că primim Duhul Sfânt când credem, dar Pavel a spus: „*Ați primit voi Duhul Sfânt de când ați crezut?*”

„*Nici n-am auzit măcar că a fost dat un Duh Sfânt.*” au răspuns ei.

„Dar cu ce botez ați fost botezați?”

Și ei au răspuns: „Cu botezul lui Ioan.”

„Acest botez nu mai este valabil.” Ei trebuiau să creadă în Isus, iar când au auzit aceasta, au fost botezați în Numele lui Isus Hristos. Apoi, Pavel și-a pus mâinile peste ei și au primit Duhul Sfânt, așa că au vorbit în limbi laudându-L pe Dumnezeu.

Și tot Pavel a spus: *„Dar chiar dacă... un înger din cer (un cardinal, un episcop sau oricine altcineva), ar veni să vă propovăduiască o Evanghelie, deosebită de aceea pe care v-am propovăduit-o noi, să fie anatema!”* (Galateni 1.8). Desigur. „Dacă un înger din cer (cu atât mai mult un cardinal, un episcop sau un predicator), ar predica altceva decât această Poliță a Vieții veșnice în Isus Hristos, să fie anatema!”

Poate ziceți: „Frate Branham, ești pe lângă...”

Eu știu unde sunt. Înțelegeți? Nu sunt pierdut, ci știu exact unde mă aflu. S-ar putea să mă înflăcărez puțin, dar sunt la fel cum am spus aseară când cineva a zis: „Tu înnebunești!” iar eu i-am răspuns: „Atunci lăsați-mă în pace! Eu mă simt mai bine așa, pentru că am Viață.”

Viața poate părea un lucru prostesc pentru lume, dar pentru mine este un lucru mare. Înainte nu eram salvat, dar acum sunt și am învierea lui Hristos în mine. Fraților, aici sunt mulți alții care cunosc acest adevăr. Voi îl aveți înăuntrul vostru și este învierea. Desigur.

Deținătorii acestei Polițe s-au dus în sus să ia Dividende. Oh, fraților predicatori, haideți să facem și noi așa în dimineața aceasta; haideți să luăm câteva Dividende.

„Făgăduința aceasta,” a spus Petru în ziua de Rusalii, „ este pentru voi, pentru copiii voștri și pentru toți cei ce sunt departe acum (neamurile. Fiți atenți, prieteni), în oricât de mare număr îi va chema Domnul Dumnezeu nostru.” El îi va chema cu siguranță pe toți cei ce au numele scris în Cartea Vieții Mielului. Dividendele sunt pentru toți. Da. „Pentru tine, pentru copiii tăi și pentru toți cei ce sunt departe...” Dobânda Poliței a fost plătită în ziua de Rusalii.

Tânărul bogat Pavel L-a întâlnit pe același Unul, pentru că El a rămas Același după moarte și este încă Același.

Saul din Tars era un bărbat deosebit și școlit. El a fost învățat de Gamaliel, marele învățat evreu. Părinții lui erau bogați și la fel a fost el. A primit o educație aleasă și vorbea mai multe limbi, iar ambiția lui era să devină avocat, preot sau cineva cu vază în biserica sa. Vedeți? Saul era inteligent și cunoștea Cuvântul; era bogat și avea ambiții.

Când a auzit de grămada aceea de oameni gălăgioși care strigau și vorbeau în limbi, el s-a gândit: „Așa ceva este o rușine pentru societatea Ierusalimului, așa că ar trebui opriți!” Astfel, a luat scrisori de la marele preot și a început să facă valuri prin biserică. S-a dus la marele preot, episcop sau cardinal, cum vreți să-l numiți, a luat o scrisoare de la el și s-a îndreptat spre Damasc.

Vedeți, biserica pare să aibă toată autoritatea, pentru că a primit cheile Împărăției și așa mai departe, și l-a ales pe Matia să ia locul lui Iuda. Priviți ce alegere prostească face omul! Poate că era un om bun, dar nu a făcut nimic. Fără îndoială că era un slujitor smerit al lui Hristos, dar vedeți voi, Dumnezeu nu privește întotdeauna la aceasta în alegerea Lui. Astfel, El a ales un mic critic al bisericii, un iudeu micuț, cu nasul strâmb și cu temperament impulsiv. Și iată-l mergând pe acel drum ca să-i aresteze pe acei holly-rollers și să-i pună în lanțuri, fiindcă avea împuternicire de la episcopul lor.

Dar pe la ora 11.00 a fost lovit și trântit la pământ cu scrisoarea în mână, iar când

a privit în sus, a văzut un Stâlp de Foc. Fiind iudeu, Pavel știa bine că nu avea voie să se închine la idoli sau la duhuri necurate, și că acel Stâlp de Foc era Același care a condus poporul său afară din Egipt.

Când era pe pământ, Isus a spus: „Eu am venit de la Dumnezeu și merg la Dumnezeu.” Astfel, după moartea, îngroparea, învierea și înălțarea Sa, El S-a dus înapoi la Dumnezeu, Stâlpul de Foc, și i-a zis lui Saul: „*Saule, Saule, pentru ce Mă prigonești?* Tu ai în mână o scrisoare, ești un bărbat mare și vii din cea mai stabilă și respectată organizație din țară. În mână ai o scrisoare, dar ceea ce vrei să faci este greșit. De ce Mă prigonești?”

Observați ce a spus acest iudeu: „*Cine ești Tu, Doamne?*” El știa Cine era Acela; știa că era Același Stâlp de Foc care l-a condus pe Moise și i-a vorbit. El n-a avut șansa să-L vadă pe Isus, așa că a zis: „*Cine ești Tu, Doamne? Cine este Cel pe care-L prigonesc?*”

Și Isus i-a răspuns: „Eu sunt Isus.”

Saul era trântit jos pe spate, dar când a auzit aceasta, a rupt scrisoarea și a zis: „Ce pot să fac?”

„Am în cetate un profet care se numește Anania. Du-te la el, pe strada numită „Dreaptă” și el îți va spune ce trebuie să faci.”

Domnul i-a vorbit și lui Anania, iar acesta a venit la Saul și i-a zis: „Frate Saul, Domnul Isus ți s-a arătat pe drum și a vrut ca tu să primești această Poliță pe care ți-o aduc prin punerea mâinilor.” Imediat, Saul a fost un om schimbat. Priviți acum diferența.

Pavel a văzut clar că era de fapt aceeași Persoană; că Dumnezeu și Hristos erau de

fapt aceeași Persoană. Acum știa că nu era vorba de nici o prostie sau erezie, pentru că a văzut că Stâlpul de Foc era Cuvântul făcut trup ca să ne poată salva, iar acum venise înapoi ca Stâlp de Foc; și că Dumnezeu și Hristos erau de fapt aceeași Persoană. Acum, El era înapoi ca Duh Sfânt, după ce fusese peste un Om. Saul L-a văzut identificat clar, așa că a zis: „Ce vrei să fac, Doamne? Ce trebuie să fac?” Țineți minte că el era un om de afaceri religios. „Ce vrei să fac?”

Ce diferență era între tânărul bogat om de afaceri și tânărul Saul! Pentru acela, prețul a fost prea mare. „Ei bine,” ziceți voi, ”dar Saul nu avea nimic de pierdut?”

Sigur că avea. Și Saul avea biserica și prietenii săi. După ce s-a convertit, el a devenit un fugar al bisericii, iar la final, chiar biserica lui i-a luat viața; ea l-a omorât. Noi știm că el a fost prigonit din cetate în cetate, de mai multe ori a fost pe punctul să fie omorât cu pietre și așa mai departe. Cu toate acestea a zis: *„...aproape că doresc să fiu eu însumi anatema... pentru frații mei, rudele mele trupești.* (Romani 9.3). Vedeți? El nu i-a disprețuit. Dimpotrivă, după ce a primit Duhul Sfânt, i-a iubit și a vrut să-i salveze. Nu te izola, ci du-te la semenii tăi! Pavel a fost gata să se facă blestem, pentru că în el era Duhul lui Hristos care a fost blestemat și atârnat pe cruce pentru ai Săi. De aici, putem vedea care era diferența dintre bogatul tânăr om de afaceri și Pavel.

Pavel a trebuit să renunțe la toată educația lui și la toată teologia pe care o învățase ani de zile; la toți acei ani de cercetare și învățătură. El a trebuit să uite tot. De altfel, le-a zis corintenilor: *„Cât despre mine, fraților, când am venit la voi, n-am venit să vă vestesc taina lui Dumnezeu cu o vorbire sau înțelepciune strălucită.*

Și învățătura și propovăduirea mea nu stăteau în vorbirile înduplecătoare ale înțelepciunii, ci într-o dovadă dată de Duhul și de putere,

pentru ca credința voastră să fie întemeiată nu pe înțelepciunea oamenilor, ci pe puterea lui Dumnezeu.” (1Corinteni 2.1,4-5).

De aceasta avem nevoie astăzi, prieteni. Aceasta este Polița de care vă vorbesc, și nu de aderarea la o biserică, de punerea mâinilor sau de altceva de felul acesta, deși nu sunt împotriva lor; toate acestea sunt în ordine. Acesta este un alt ceas și aceasta este tot ce încerc să vă vând. Eu încerc să vă spun că există o Poliță și o Fântână care este deschisă pentru păcat și necurăție. Ce este păcatul? Necredința. Necredința în ce? În Cuvânt. „...*cine nu crede a și fost judecat.*” (Ioan 3.18). Desigur.

Observați ce decizie pripită a luat acest tânăr bogat. El este la fel ca mulți oameni de astăzi cu opinii populare. Astfel, s-a întors și a plecat în loc să ia Polița în serios, așa că a pierdut-o.

Acum voi încerca să închei.

Credeți că după ce a refuzat Polița a fost urmat de ghinion? Nu. A avut noroc. Biblia spune că a avut atât de mulți bani și bogăție că a trebuit să-și construiască alte hambare. El a spus chiar: „*Suflete, odihnește-te.*”

Acest tânăr nu era un om rău. Astfel, când aveau o petrecere sau ceva în cadrul bisericii, iar acel sărman sărac, care era deținătorul unei Polițe, stătea la poartă cerșind, tânărul acela îi dădea câteva firimituri sau vreo colectă misionară. Vedeți, el nu era un om rău și le dădea firimituri la cei nevoiași. „Oh,” a zis el, „am fost la una din adunările lor și cred că sunt în ordine. Nu am găsit nimic de condamnat la ei!” și i-a dat câteva firimituri, dar aceasta nu a fost suficient, pentru că într-un sfârșit a venit răsplata și pentru el.

Țineți minte, prieteni, că răsplata vine și pentru mine și pentru voi. Aș vrea să vă gândiți foarte serios la aceasta, în timp ce încheiem.

Cu siguranță că a venit și răsplata lui. A avut o înmormântare fastuoasă și fără îndoială la ea au vorbit clerici foarte școliți, iar cei care i-au purtat sicriul pe umeri

au fost oameni de afaceri creștini. A fost prezent și vreun reprezentant guvernamental sau vreo celebritate și a fost înălțat drapelul în cinstea lui. Au fost prezenți toți demnitarii, iar păstorul lui a ținut o predică despre cât de mare a fost acel om, așa că a atins inimile tuturor celor prezenți: „El a dat chiar și săracilor de pe stradă. Oh, fratele nostru este astăzi în ceruri!” Dar Isus a spus că el și-a ridicat privirea din iad și i-a văzut pe deținătorii Poliției Vieții veșnice în sânul lui Avraam, pe cei care au ales calea îngustă și disprețuită a Domnului. El a zis: *„Ferice va fi de voi când, din pricina Mea, oamenii vă vor ocări, vă vor prigoni și vor spune tot felul de lucruri rele și neadevărate împotriva voastră!”*

Ferice de cei săraci în duh, căci a lor este Împărăția cerurilor!

Ferice de cei blânzi, căci ei vor moșteni pământul!” (Matei 5.11,3,5). Voi sunteți deținătorii Poliției Vieții veșnice.

Cu toate acestea, tânărul acela bogat a rămas un membru al bisericii. Voi spuneți: „Chiar așa?” Da, chiar așa.

„Cum vei dovedi aceasta, predicatorule?”

El a spus: „Părinte Avraame, te rog să-l trimiți pe deținătorul acela al Poliției, să-și înmoaie vârful degetului în apă și să-mi răcorească limba; căci grozav sunt chinuit în văpaia aceasta.”

Priviți ce i-a răspuns Avraam: „Fiule,” creștine sau credinciosule, cum l-am numi noi, „tu ai avut șansa ta. Ți s-a oferit șansa Poliției Vieții veșnice care îți asigură venirea aici, dar ai refuzat-o, nu ai vrut s-o primești. Dar omul acesta sărac, a acceptat-o, așa că acum el este mângâiat, iar tu ești cerșetor.”

Oh, prieteni, nu lăsați să vi se întâmple una ca asta! Nu faceți aceeași greșeală ca

tânărul acesta! Asigurarea vine prin Hristos. Aceasta este asigurarea că ești salvat și că ești un deținător al Poliției. Dacă nu ai această Poliță, de ce nu o primești chiar acum?

Voi puteți gândi cum a spus tânărul acela azi dimineață: „Eu am fost un mare om de afaceri, iar când m-am dus undeva, toți și-au plecat capetele înaintea mea și așa mai departe!” Să nu priviți niciodată la așa ceva!

De curând, un tânăr muzician a mers în Rusia, iar acolo a avut un mare succes, fiind aplaudat și ovaționat de toți cei prezenți. Oamenii au fost atât de încântați încât băteau din picioare și aplaudau, dar tânărul nu le-a dat nici o importanță. Toți se întrebau ce se întâmplă cu el. „Poate nu înțelege!” și-au zis unii, și au bătut încă o dată din palme mai tare. Tânărul cântase minunat, dar parcă nu auzea aplauzele lor. Apoi au observat că el privea tot timpul spre balcon unde stătea maestrul lui care l-a învățat să cânte. Vedeți, pe el nu-l interesa ce credeau toți acei oameni, ci privea spre maestrul lui să vadă ce avea de spus.

Prieteni, cred că în loc să ne umflăm piepturile și să spunem: „Noi aparținem bisericii,” ar trebui să ne uităm la Maestru și să vedem ce are El de spus. Înțelegeți?

Haideți să ne plecăm capetele pentru un moment. (Se aude o vorbire în limbi cu tălmăcire). Amin.

Stați așa cu capetele și inimile plecate și gândiți-vă cu toată sinceritatea la ceea ce ați auzit în dimineața aceasta. Aveți această mare binecuvântare? Dețineți această Poliță a Vieții, mărturia Duhului Sfânt că viața voastră s-a întors spre Hristos și că Hristos este în voi?

Cum am mai spus, dacă în voi ar fi fost duhul lui Beethoven, ați fi făcut lucrările lui Beethoven și ați fi trăit viața lui. Nu ați fi putut face altceva, ci ați fi compus

simfonii. Ați fi fost marele compozitor Beethoven, pentru că duhul lui ar fi fost în voi. Asta ați fi fost voi: Beethoven.

Dacă Hristos ar fi în voi, ați poseda Viața lui Hristos și ați iubi Cuvântul. Nimeni și nimic nu poate lua locul Cuvântului, pentru că El este Cuvântul. El nu Își poate nega propriul Cuvânt și să rămână Dumnezeu.

Voi aparțineți bisericii și nu L-ați primit pe Hristos în inima voastră. Desigur, eu nu am nimic împotriva bisericii și a acestor mari instituții, organizații și sisteme, dar încerc să vă spun că ele nu sunt o soluție. Soluția este Hristos, Persoana Hristos. Dacă în dimineața aceasta nu L-ați primit încă în viețile voastre, poate ați vrea să vă amintim în rugăciune. Nu avem loc pentru chemarea la altar, dar puteți să vă ridicați și să spuneți: „Roagă-te pentru mine,” și mă voi ruga. Dacă credeți sincer că Dumnezeu va asculta rugăciunea mea, cred că o va asculta.

Cei care stați înghesuiți pe culoare, pe lângă uși, pe scări, la balcoane sau oriunde ați fi, spuneți: „Doresc ca Hristos să-Și aducă aminte de mine, pentru că vreau Viața lui întra mea. Eu nu am ajuns încă acolo, dar prin faptele mele, prin felul în care gândesc și acționez, vreau să primesc aceasta. Doresc cu adevărat această Poliță, frate Branham. Întreabă-L dacă pot avea această Poliță, pentru că sunt gata s-o primesc.”

Puteți sta în picioare ca să mă rog pentru voi? Dumnezeu să vă binecuvânteze. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Rămâneți pentru un moment în picioare și spuneți: „Sunt interesat de această Poliță, frate Branham, fiindcă am un suflet care va trebui să plece într-o zi. S-ar putea să plec chiar astăzi și atunci la ce mi-ar folosi ce am, dacă nu sunt umplut cu această viață?”

Țineți minte că orice altă viață trebuie să piară pentru că are un început.

Poate zici: „Eu am fost ani de zile membrul unei anumite biserici.” Foarte bine, eu

apreciez aceasta, dar nu mă refer la acest lucru. Deții Viața veșnică? Puteți să vă ridicați acolo, în față la balcon, în dreapta și în stânga? Dumnezeu să vă binecuvânteze. Ridicați-vă.

Voi, care sunteți pe holuri, puteți arăta aceasta prin ridicarea mâinii. Spuneți: „Am acceptat Polița în dimineața aceasta.” Dumnezeu să vă binecuvânteze. În ordine.

Oriunde sunteți, pe scări sau în altă parte, ridicați mâna și spuneți: „Amintește-mă și pe mine, frate Branham, pentru că vreau cu adevărat Viața veșnică.”

Gândiți-vă că s-ar putea ca acesta să fie timpul când va fi aranjat totul. Voi fi sincer, prieteni: aceasta înseamnă Viața pentru mine și știu că este adevărat. Mai sunt mâini ridicate? Parcă sunt mai multe decât înainte. Dacă nu sunteți siguri, puteți să stați măcar în picioare și să spuneți: „Amintește-mă în rugăciunea ta, frate Branham.” În ordine. Cu cât sunt mai mulți? Stați în picioare, oriunde sunteți. Stați în picioare și spuneți: „Roagă-te pentru mine, frate.” Dumnezeu să vă binecuvânteze. Vă văd în balcoane și peste tot. Sigur sunteți toți? Domnul să vă binecuvânteze. S-a mai ridicat un grup. Mai sunt și alții? Ridicați-vă doar în picioare.

Știu că este târziu și că Duhul Sfânt ne-a întrerupt câteva minute, ceea ce este minunat. Nouă ne place când Duhul Sfânt face aceasta și Își aduce Cuvântul, fiindcă aceasta arată că nu este doar mărturia mea, ci și Cuvântul Lui. În ordine.

Aș vrea să vă ridicați în picioare toți cei care nu aveți în viața voastră nici o dovadă că ați fost umpluți cu Duhul Sfânt, dar doriți aceasta.

Poate sunteți membri loiali ai bisericii. Eu apreciez aceasta și vreau să continuați să mergeți la biserica voastră. Așa este. Voi veți vedea că acum vin fecioarele neînțelepte. Țineți minte că Isus a vorbit de fecioarele neînțelepte, care s-au străduit să trăiască o viață curată, dar nu au avut untdelemn. Uleiul simbolizează

Duhul, de aceea noi facem ungera cu ulei. Vedeți? Uleiul simbolizează Duhul. Fecioarele acelea erau oameni buni, membri ai bisericilor metodiste, baptiste, luterane și ai altor biserici, dar nu aveau Duhul.

Ele au venit să cumpere ulei în ultimul ceas, în epoca a șaptea a Bisericii, dar ce s-a întâmplat în timp ce erau în procesul de cumpărare? A venit Mirele. Acest lucru a fost citit nu demult, de predicatorul de aici.

Penticostalilor, nu vedeți că în nici o altă epocă a Bisericii nu a fost un alt timp în care metodiștii, baptiștii și prezbiterienii să strige după Duhul Sfânt, cum fac acum? Vedeți? Și ce se întâmplă când ei fac aceasta? Vine El. Acela va fi ceasul venirii Lui. Aceste fecioare se vor ridica la judecata de apoi, de la tronul alb, dar nu sunt Mireasa.

Dacă acum, când ușa harului este încă deschisă, nu aveți ulei în candelă, ridicați-vă și spuneți: „Amintește-mă și pe mine, frate Branham. Cred în Hristos, dar nu am ulei în candelă. Sunt membru de multă vreme, dar nu pot spune că viața mea este umplută cu acest Duh Sfânt scump, că sunt o făptură nouă și că sunt schimbat. Roagă-te pentru mine, frate Branham.” Dumnezeu să vă binecuvânteze. Sunt mulți care s-au ridicat în picioare în balcon și peste tot.

Aș vrea ca scumpii mei frați predicatori să se roage împreună cu mine.

De ce v-ați ridicat? Pentru că în voi este o viață, este ceva. Altfel nu ați fi putut să vă ridicați în picioare. Știința spune că gravitația vă trage în jos, dar duhul din voi a luat o decizie datorită altui Duh, a Vieții care a spus: „Tu ai nevoie de Mine!” Prin faptul că te-ai ridicat ca martor, tu ai sfidat legile naturii. Isus a spus: „...pe oricine Mă va mărturisi înaintea oamenilor îl voi mărturisi și Eu înaintea Tatălui Meu care este în ceruri.” (Matei 10.32). Voi aveți nevoie de Duhul Sfânt.

Aș vrea ca cei care stați lângă acești oameni care s-au ridicat în picioare și aveți

Duhul Sfânt, să vă puneți mâinile peste ei, ca simbol, pentru că eu nu pot ajunge la toți.

Când Filip s-a dus și le-a predicat samaritenilor, ei nu primiseră încă Duhul Sfânt. Vedeți? El i-a botezat în Numele lui Isus Hristos, dar nu au primit Duhul Sfânt. Dar când au mers acolo Petru și Ioan, și și-au pus mâinile peste ei, Duhul Sfânt a venit și peste ei.

Voi, credincioșilor care ați primit Duhul Sfânt, uitați-vă la cei ce stau în picioare în jurul vostru, apoi puneți-vă mâinile peste ei ca dovadă că sunteți credincioși; în timp ce ne rugăm, atingeți-le mâna sau ceva. Credeți și nu vă îndoiiți! Aceasta nu este o emoție, ci este dulceața Duhului Sfânt care vine jos și umple fiecare viață. Ei sunt în mâinile voastre, și faceți contact cu ei.

Iudeul își puna mâinile peste jertfa lui ca să se conecteze cu ea. Într-o zi și voi v-ați pus mâinile peste Isus și v-ați conectat cu Jertfa, așa că Viața Lui a venit peste voi. Poate că deseară voi vorbi despre Semnul care este acum peste voi.

Voi v-ați conectat cu acest bărbat sau femeie care vrea să creadă. Ridicați-vă în picioare și puneți-vă mâinile peste cei care doresc să-L primească. Așa este. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Ce timp minunat! Nu vă îndoiiți, nu vă grăbiți și țineți minte să vă rugați pentru persoana pe care o atingeți.

Spuneți: „Doamne Isuse, inima mea este flămândă. Eu Te vreau în viața mea, Te doresc în inima mea. Umple-mă, Doamne, pentru că stau aici și sunt gata să Te primesc.”

Tatăl nostru ceresc, toți cei ce stau în picioare mărturisesc că vor Viață, dar Viața vine numai prin supunerea față de Hristos. El este Viața, iar condiția Lui este să ne întâlnim cu El. Noi știm că Avraam L-a crezut pe Dumnezeu, iar aceasta i s-a considerat neprihănire. Astfel, Dumnezeu i-a dat pecetea tăierii împrejur ca

dovadă că i-a primit credința. Mulți dintre acești oameni susțin că au credință, dar nu au fost pecetluiți încă cu Duhul Sfânt. Acum, ei stau aici, Doamne, ca semn că cred. Pecetluiește-i cu Duhul Sfânt. Îngăduie ca El să cadă peste ei și să pecetluiască chiar acum fiecare inimă de aici. Îngăduie aceasta, Doamne.

Satan, ieși afară din viața lor și lasă-i în pace!

Fie ca puterea de înviere a lui Isus Hristos să vină peste acești oameni chiar acum, ca să fie umpluți cu puterea și învierea lui Isus Hristos. Amin.

- Amin -